

τονέ δαμάσω, ἔνα στρατιώτη, μου ἔειπε τὸν ἑγω-
σμό κ' ἔνα κῦμα θυμού, ἀγανάχτησε μ' ἔπιλε. "Α-
ξιφνα μιὰ ἵδεα μου γεννήθη στὸ μυαλό καὶ μου κόλ-
λησε, ἀπ' αὐτῇ τῇ προσδολή τοῦ ἑγωισμοῦ μου φυσι-
κά. Σκέφτομαι: γάλινά φανῶ ἔτσις ἀγύμπορος, ἀδύνα-
τος ἑγώ, ώρισμένως δὲν εἶχα νὰ κάνω μὲ κάτι κοινό
μὲ φυσικό πρᾶμα!... Τονέ κύτταζα λοξά' τὸ σου-
βλερό κεφάλι μὲ τὰ μυτερά του αὐτιά, ἡ πλατσικωτή
μύτη χωρισμένη στὰ δυὸ σὰν μπουλντάκω... Ἀναστα-
τώθηκα πάλε. Σηκώνουμαι καὶ φέροντας τὰ χέρια
μου σφιγμένα σὲ γρούλες, μπροστά στὰ μούτρά του,
τοῦ φωνής δυνατά τῇ σκέψῃ ποὺ μου γεννήθη: — «Μὴ
τ' εἰσι! λοιπόν ἔστι! Τ' εἰσι: ρέ Τάδενε; Ήπει μου!»

— Χμ!... ἀντρωπος... εἰμι!... γρύλλισε αὐτὸς
καὶ γασμούρηθηκε...

"Ανθρωπος!... Μὴ εἴτανε λοιτόν ἀνθρωπος;...

"Ολος κύττα τὸ φριχτὸ ἐρώτημα μὲ βικάνις ὅλη τὴν
ἡμέρα. Είχα τραχιγκεῖ κείνα στὸ γεφυράκι, ποὺ φύ-
σης δροσερὸ τὸ ἄγριό του ποταμοῦ γιατὶ αἰστανόμουν
φούρερή, ἔξιψη. Μ' ὅλη τῇ δροσιά, τὰ νευρά μου δὲν
εἴχανε συγάστε: ἔννοιαθα καὶ μιὰ ταρχή.

Τὴν νύκτα ὥπος δὲ μου κόλλησε· ἡ ἔξιψη μούγινε
πύρετός καὶ τὰ ξιμερώματα ἔρτασε σαράντα κ' ἔξη.

Τὴν ἀλλι, μέρα πήγα στὴ Νιγρίτα στὸ νοσοκομεῖο
κ' ἔμενα δώδεκα μέρες στὰ ρέύμα μὲ πυρετό κακοή-
θη, ὅπως μου εἴπανε οἱ γιατροί γλύτωτα, λέει, παρα-
τρίχα, γιατ' εἶχα γερὸν ὄργχηνισμὸ κ' εἴμουν δυναμω-
μένος... Κιρωνεία! Τι γερός, τὶ δυνατός εἴμουν, τό-
ξερχ γὰρ ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα...

Μου δώκανε ἀδειά ἔνα μῆρα.

"Ιταν τέλειωσε ἡ ἀδειά μου καὶ γύρισα πάλε στὸ
Σύντο. εἶχε κηρυγμένη δι Βουργαρικός πολεμούς: βρήκα
τὸ σύνταγμά μου στὸ Ντεμπέρ-Ποσάρ. Είχα νὰ ταῦς δῶ
πιέτερο ἀπὸ μῆρα δι λογκής εἶχε λαβαθή στὸ Λαχα-
νᾶ, δὲπιλογίχες τὸ τέσσερα δι συνταγματάρχης μας—Θείος
σχωρές του—εἶχε μείνει στὸν τοπο, τὴν στιγμὴ τῆς ἐ-
φοδού. Απὸ τὴν διμορφία μου λείπανε οἱ μισοί. "Εγα-
μεγχλο αἰτητικα πόνου καὶ λύπης μὲ κυριεψε διαν
εἶσα τέτοιο ρήμαχμα. 'Ο Γεωριώτης εἶχε σκετωθεῖ κι'
αὐτος, ο Καπρόλης λαχώθηκε ξέσκουρχ στὸ κεφαλί^{καὶ πόσιοι ἀκόμα...}

— "Άλλος, άλλος; ρώτητα τὸ δεκανέα Κορώνη,
ποὺ μου εγε ποιε λέπουν, χωρίς νὰ μπορῶ νὰ κρύψω
μὲ τυχανήση δῆλο αγωγέ.

— Κι' οι αὐτένοις δ' Αἰενού, κύρ λοχία, πάει κι'
αὐτος, μὲ τέσσερις πληρές...

— Άλλος, Κορώνη, παιάνες; γιὰ μυμήτου...

— ... "Α! ο Σταρακτιού... ποιὸν σ. δ. φά στὸ στή-
γη... "Α! κι' δι Θεοδόζης... βέβαια, δι φίλος σου δ
Τασσανέ... μωρὲ τονε ξέλαχτα...

— Σένι τοπο, στον τοπο; ρώτητα δυὸ φρέρες.

— Ναι... τόνι τοπο, ρέ μετε κίχ, δὲν ἔργχλε...

Ηώς τάκουσα κάπι σγκηνε χρό μέσα μου. Πρώτη
φρέρε π. ω φριγιτιόμουν γιατὶ πέθηκε ἀνηρωπός...
μὲ είτανε ἀνηρωπός;... Αὐτος ἔτσις ἔλεγε.

Ντρεπόμουν γιὰ τὴ κακούργηκη, χαρὰ πιεύνιαιθι,
έμως δὲν μποροῦσα νὰ κρατηθῶ...

Πέρασε πολὺς καιρὸς ὅστερα τέλειωσε ὁ πόλεμος,
ἔγινε εἰρήνη, ἀπολυθήκαμε, γρήθαμε σπίτια μας, αλλὰ
ἑγώ ποτὲ δὲν ἔσχασα τὸν Τάδενο, μὰ ποτές...

Κι' ἂμμις βλέπω γυναίκα νὰ λυγάει τὸ κορμί της ἢ
νὰ σκύφτει, θαρρῷ πὼς κάτι θάριτζη πάνω της νὰ
τὴν ἀπιστομήσει... θαρρῷ πὼς ὁ Ταδενός κάπου
κρυμμένες, θάξεπεταχτεῖ... γιατί—νὰ μολογήσω τὴν
ἀλήθεια δὲν είμαι βέβαιος δι το σκετώθη, θτι ἔλειψε.
Σκιάζουμαι νὰ μὴ γέλασε καὶ τὸ λόγο καὶ τοὺς γεου-
κομεῖς, σπως μᾶς ἔγέλασε τόσες φορές καὶ νὰ μήν
ἔχει λείψει ἀπ' τὴ ζωή... Θαρρῷ — καὶ πέστε με
τρελλό, υποχόντριο... πὼς βλέπω κάποτες μέσα στὸν
κόσμο, πότε τὸ συσβλερό κεφάλι, πότε τὰ μυτερά του
αὐτιά ἢ τη μύτη του χωρισμένη στὰ δυό... καὶ πλή-
θυς φορές ἀρπαχταὶ τὴ ματιά του, τὴν αξέχαστη, κείνη
ματιὰ καρφωμένη μὲ μιὰ ἔκφραση, πόθου λυσσάρικου
στὶς γυναίκες ποὺ διαβαίνουν... Είδα καὶ μιὰ βρα-
δύα, ἀπ' τὸ κόκκινο σκρωμένο χεῖλο του, ποὺ λιανό-
τρεμε, νὰ πέρτη μὲ κλωστή, σὰ σάλιο... μ' ἀκόμα
ώς τὰ τώρχ δὲν είδα κείνο του τὸ χρυσουριτό...
"Αμα τὸ δει: κανεὶς ταξ ποτέ, νὰ ξέρετε πώς ὁ Τάδε-
νος σίγουρα μᾶς περίπατε καὶ δὲν ἔχει λείψει απ' τὴ
ζωή..."

ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΑΓΦΑΣ

— Γιὰ τὸν Ξενόπουλο επωθίκε πώς μιὰ καὶ δια-
ματού γιησε τὸν Ιερεικὴ Γιανιούσυλο (Βιέλε «Ἄλκη, ο
νεος») υπάρχει φρόνος, παίγνιοις τὸν κατηφριό όντερος απὸ
ὴν εισηγία του αὐτῆς να μᾶς κινεῖ όλους, δριμεῖς, - αι πρέ-
πει νὰ λάβομε τὰ μέτψι μας για να γινωσκούμε ἀπὸ τὴ
δράματομηγία του.

— "Ο κι Ιωνή," Ρυψιπότουλος πα; ακαλει· ἀ διωρθωσεὶ ὁ
τελευταῖος στίχος του τραγουδούνος ου: «'Η αγανη μο·
(εκ. 241): «Γ' οι ολλοις τρελλοις αντι· Για τους πολ-
λοὺς τρελλοις...» ποὺ τυπωμη.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & ΣΙΑΣ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΙΘ. 42

Πινάκιον ται μὲ ἀλαττωμέν σ τηνε τίκολουνθα διβίλια του
κ. Σ. Σαλέρη

1) Μεγαλο πάνηα, ποιήματα (δι το Δρ. 3 Δρ. 1.- 2)
Κάλλεινα Μέτα: α πανημα (δι το Δρ. 1.) Δρ. 1.- 3) Α-
γία Βουδαρη Δρ μα 4 περ γενι Δρ. 3 Δρ. 1. 4) Λι-
κα της Ηρωτοποιητῆς Δριμεῖς ερ διντ (ερ. α.) Δρ. 1.-
5) Απέδαντος, Ηρωτοποιητα (δι το Δρ. 4) Δρ. 1.- 6) Θέα: δο καὶ Ηρόδηι ρωμαϊκο θράμα πα λαζηγιανα αντι
(Δρ. 3 Δρ. 1. 7) Ερόπανα στὴν Εργατικηα πειραμα
ιαντι Δρ. 3) Δρ. 1.- 8) Τι Ταττανονοικα παρεται την
ειπη πρεπει και λαζηγιανο (ει το σε 3) Δρ. 1.- 9) Ηβα-
δον "Εργα και ιαγέρων πα ενερ οι Δ. 1. 10) Οι ευ-
ρης των "Μηδενι η γεροδαμανα ενελε ε για η πα περιστο
Δ. 4.— Ακριτις Ηρο οδεινον τοι. 1--4 Τηνη Τηνη
αντι Δρ. 48,σε 8.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Λάμπρος Εφτάστρος, Πειραιᾶ. Τυπώνουμε δώ τὸ τραγούδι ποὺ μᾶς ἔστειλες :

— Χάρε, σάν ήρτες ἀπὸ μᾶς, ποιὸν θέλεις, ποιὸν γνωρεῖς ; σάν ποιὰ γνωρεῖς πλεωρῆ, σάν ποιὸν ζητᾶς χαράτσι ;

— Γνωρέω τὸν καλύτερο καὶ πρῶτο μέσ' στὴ χώρα, γνωρεῖς τὸν πληψήλδο δεντρί, τὸ Βασιλιά γνωρεύω, γνωρεῖς πριγκιπόποντα στὰ μαῆρα νὰ ντυθοῖ νέ. γνωρεύω καὶ βασιλισσες νὰ μαυροφορεθοῦνε.

— Χάρε, ὅτι δὲν μπόρεσες μὲ τὴν παλλικαριά σου μὴν πολεμᾶς μπαμπέσικα νὰ κάνῃς μὲ χωσίες γιατὶ τριγύρω στὸ δεντρὶ βίγκες ἔχουμε στήσιει καὶ οὐλοι μας καθόμαστε γυγκάμερα βιρδιάνοι.

κ. Ν. Αναγν. Τίρυνθα. Θ' ἀπαντήσουμε στὸ γράμμα σου σὲ λίγες μέρες. "Ο.τι μᾶς ἔστειλες, εἶναι καλὸ μὲ θά εἴτανε καλύτερο καὶ κατάλληλο γιὰ τύτωμα ἢν τοῦ λειτανε μερικὰ περιττά. Θέλεις νὰ σου τὸ στείλουμε νὰν τὸ ξανακοιτάξεις ; — κ. Ρ. Σ. Βρίσκεται τώρα στὸ Fribourg τῆς Ελβετίας καὶ σπουδάζει τυροκομία. — κ. Βασ. Ρώτ. Δρύμα. Ο Μάης πέρασε καὶ καρτεροῦμε τὰ Μαγιάτικα ποὺ μᾶς ἔτεξες.

— Ήμὰ τὸ φῦλο Χόρν, ποὺ θὰ παρουσιαστεὶ τὸ φετεινό κροκοπιά μὲ πέντε ἔξη δράματα, εἰπώθηκε πὼς τὸ ἔργο του δὲν πρέπει πιὰ νὰ λογαριάζετε μὲ πρᾶξες μᾶς μὲ στρέμματα.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμή Πειραιῶς - Κυκλαδων

Γραμμή Πειραιῶς - Άλεξανδρείας

Τὸ μὲ διτλοῦς Ἑλικας καὶ μηχανάς ἀφθάσιον ταχύτητος πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον. ΕΣΙΙΕΡΙΑ πάναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Ποραλία Τρούμπας).

Ἐκάστην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διά Σῦρον Τῆγον, "Ανδρον καὶ Κόρθιον.

"Ἐκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ.μ. διά Άλεξανδρείαν Διὰ περαιτέρῳ πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Αθήναις. Γραφεία Γεν. Διευθύνσεως, δόδος Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Ηρακτορεῖα ταξιδίων κ. κ. Θωμᾶ Κούν καὶ Υιόν, Ἀδελφῶν Γιανδρίμαν καὶ Σ. Σωταρίδου, (Πλατεῖα Συντάγματος) καὶ Ιωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἡλέκτρικὸν σταθμὸν 'Ομο·οίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Ηρακτορεῖον, δόδος Φίλωνος, 44. (ὅπισθεν 'Αγίας Τριάδος).

Ἐν Άλεξανδρείᾳ Μ. Η. Σαλβάγον, δόδος Αντωνίδου. 1 (Ἐκ τοῦ Ηρακτορείου)

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΝΟΓΛΟΣ :

«ΠΡΟΖΕΣ».....Δρ. 1

ΑΕΩΝ ΚΟΥΚΑΛΑΣ :

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΟΥ 2

Καὶ τὰ δυὸ βιβλία πουλιοῦνται στὸ βιβλιοπωλεῖο

Γ. Βασιλείου καὶ Σια Σταδίου 42

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**Γενικὸς Διευθυντὴς ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ**

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ-ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχύπλοιον θαλαμηγὸν Ελληνικὸν ὑπερωκεάνειον

"ΑΘΗΝΑΙ,"

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μέσω Καλαμῶν - Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. "Υόρκην τὴν 1 Ιουνίου.

Ο νεότερυτος ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς

"ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,,

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς (μέσω Καλαμῶν-Πατρῶν) κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν "Υόρκην τὴν 8 Ιουνίου.

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρῳ πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Ηρακτορεῖον 'Εθν. Ατμοπλοΐας δόδος Απελλοῦ 1. 'Αριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΗΕΙΡΑΙΣ : Γενικὸν Ηρακτορεῖον 'Εθν. Ατμοπλοΐας τῆς Ελλάδος, δόδος Φίλωνος ἡρ. 44 (ὅπισθεν 'Αγίας Τριάδος). 'Αρ. τηλ. 127.

Οι θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι: ἐγκαίωνται εἰς τὰ Κεντρικὰ Ηρακτορεῖα τῆς Ελλασίας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

"Υποστηρίζοντες τὰ Ελληνικὰ ἀτμόπλοια, ύποστηρίζετε τὴν Σημαίαν μας, μεγαλύνετε τὴν Πατρίδα μας.